

קִיב:

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

מסורת הש"ס

[illegible]

הנחת: ופליגא. הא דרבינא אדשמואל דאמר שמואל עלה דהא מילתא דר"ש כ' הוה קשיא לן במאי עסקין הוי מחבר הכי הכל קרב והכל נפרד: **מאי קאמר ר"ק.** כל שהוא קרב לגזיה כשהוא חס וכשהוא צלל מוס לחיי פדייה בגון שאר קדשים קלים חזן ממעשר בהמה ובכור והניח מעלה ונפק דלחן מחרימין אותם עמה הדוחיל ואיכסי פדייה בתומן שלל שמים קרין ביה ופליג עליה דר"ק דאמר קדשים קלים חסין בעליה הוא: **לא שקרב כשהוא חס ואינו נפרד כשהוא צלל מוס.** אלף נאכל לצעים בגון בכור ומעשר ההוא לאו שלל שמים מקרו ואפילו בתמתוק לאו מזי למסרך והא בתמתוק שלל שמם הוא שהרי נאכל בתומיו והלכן אלתריך בהמה למעטי בכור ומעשר תמימים דשלול ליבא למעוטינהו והיינו פליגא דהיור מוכי לה אפילו בתמימים דקצרב ביה ומעשר צעלי מומין בהמה קרינא ביה ובסוף: **פרומה ביד ישרא.** שעדין לא נתנה לכהן דלפירו אותו ישראל לשם הוא טעמיה שכיחו אינה נפרדת עס שאר צולה הדא לאו דרייה הוה דשמה היה נתנה לכהן לזיק שבחיה דהיי הלכן אינה נשפרת דהיינו כפקדון דער אחרת ותחתיה בגויה דאמר לעלוש ומתירין וניה דלמחילה לא שרייא לה דשמה היה נתנה לכהן רשע

שכחוהו הלכן ויקחו. אלז תרומה ביד
כסן דממוניה הוא שפרק: וספני יגנוו.
א"י דממוניה הוא אלז תרומה שפרק:
אלז תרומה ביד כסן. דממוניה הוא
הוא: אלז כסעיר אחרס. כלומר
לכסן שלן הודע עומקן: אלז גבולין.
שלין לה הימר אכילה אלז כפדייה ד"ה
שפרוה מן החלה דממוני גבוה הוא. ל"א
אלז גבולין דלין לה הימר אכילה
בשעת חייז חלה דריינו בשעת גבולו
העיסה הוא קריתא ביה ראשית
עריסותים (תמכר טו) וספני פדאה
לחצר מיכן שפור מן החלה: ו' דכריס
נאחרו יספור מן החלה (ב"מ כג):

חשיב להו: **אלה בעיר אחרת ואספק לנזק.** סתים אותו מעשר שני של אחד מבני עיר הנדחת והעלו אותו לירושלים קודם שהדחה ואספק ודרכו אסן קמחי יגזלו לשחרה נמי בחללים דהא קלטיניהו מחליות דהיינו חומה: **אלה לאו בנבולין.** ולא מעו ליה וקמחי יגזמו ואינו יולא לישרך בנמיה: ואס אימא דנבנולין לדיה ממון גבוי ואס לשמרי דנבנולין אלף לאו ממון הדיוט הוא ונהי דבשרפיה לא משום יולתא: לעולם דעיר נדחתה ואספק לנזק.

ר"ם וחכמים מחייבין לוקח' במעשר שני שני' במעשר שני ממון הדיוט הוא אבל חבי הקדש יגזו במאי' עשרה דברים נאמרו בעיר אחרת ואסוקהו לא לעולם דעיר אחרת אלעזר מניין למעשר וכל שאהו ואין שאת במאי עסקינן בלקוח וליפקיה ווי קאמר ר"ם כנע"ש גופיה שהעלה פירות מע"ש לירושלים ונטמא' וליפקיה

היו זה קרשי מוצה. כגון עולות ואשמות של רשעים בחוכה נהי
נדלה קריין זהו את כל בהמתה לפי חרד (דנשיג) דהא לא בהמתה היא אלא
בהמת שמים אלא מאיסותא הוא להקריב קרבנות של רשעים הללו
שהדחו הלכך ימותו כופסין אותן למפיה ומאכילין אותן שעורין עד

וההקדשות שבה יפר
(קדשי) קדשים קד
ברק הביט יפרו ותרורו
וכתבי הקדש יגנו יר
בהמת כבוד ומעשר ש
וכספן מעשר אמר

ובעלים הוא ודינינהו לפי חרב כשאר
 בהמות שבהם והלכך אסורין דמיהן
 והנהגה אחת דקאמר ימותו ולא אמר
 שיהימו אותה מהם משום כבוד
 דמיהן: ואליבא דרבי יוסי הגלילי
 דאמר: בפ"ק דב"ק (ד' י"ג) ומעלה
 מעל בהמה לרבות קדשים קלים שהם
 ממונו והואיל ממונו הם אסורים
 בהנהגה דלפניו דמיהן בהמתם מיקרו
 אבל קדשי קדשים (ז' אהמאי) יערו דהא
 ודאי הם עולם אינם קדשים דזבח
 רשעים מועבה אלא יקריבו עד
 שיתאבזו וימכרו ויפלו דמיהם לנדבה:
 וכן הכי **דמיהן סיפא** וכו'. דקא
 מפליגי בין קדש מוצה לקדש נדב
 הכי: ויסולו ויפליגי כדוריה. בקדשי

קדשים קדשי מזבח
 יערו עד שיסתאבו
 לנדבה ר' יוחנן אמר
 ר"ל אמר ממון בעליו
 שחייב באחריותו לא
 בעלים הוא אדמור
 לאו ר"ש בקדשים קלים
 הגלילי דאמר קדשי
 אבל קדשי קדשים מזבח
 קדשי ברק הבית יפלו
 בראי בקדשים קלים
 יפלו כיון דראי
 דלמיתה אולא לא פ
 יוחנן לא אמר בראי

תועבה אלא ר"ל מ' אמר לך כי אמרנו ז' מילי היבא דאחנהו ב' דאישתה אשתנו: בהמת כבוד ומעשר: בתמימין שלל שמים ושללה יגיהו אמר מומין ומוכי שנאכל בת שאין נאכלין בתורת כבוד ומעשר וירשלו דשמואל דאמר שמו נפרה מאי קאמר ה' תם ונפרה כשהוא בעל

וזאת רשעים תועבה: ולא בהמשך
כבוד ומעשר. שהם היו זה הכבוד
ואין מעשר בהמה שהוא של ישראל
ותכלבו ודמו קרב אין מהרמיון אותו
עמה דלא מיקרי בהמה: שלל שמים
הוא. ומשללה נפקא: אלא כבעלי
וממין. שצין בהם חלק בעולם אלא
לבעלין שבעלין שללה ויניהו אחרי
אין מהרמיון אותן עמה: לפולם
בעלי מומין. ואפי' אין (הנשרפין
בעלי דרשאל) לקבל הכי בהמה
למי שהאכל בעליים בחיות בהמה
אפוא אלו שיש להם שם לוי שצין
אחאכלים בחיות בהמה שצין
אחומין בהמה עיר הגדלה אלא
בהמה כבוד ומעשר שלל עיר

בגבולין דברי הכל פמור מתיב רב יוסף מעשר שני ו
עסקין אילמא בירושלים מי הוי עיר הנדחת והתניא
בירושלים וזו אחת מהן ^אאינה נעשית עיר הנדחת ואלא
לגוה הא קלסוהו מחיצות אלא לאו בגבולין וקתני יגנו
ואסקוהו לגוה וזכא במאי עסקין שנמא ופרקה ^בדא
שני שנמא שפורין אותו אפילו בירושלים ת"ל ^גלא
אלא אכילה שנאמר ^דוישא משאת מאת פניו הכא

מעשר ונתנוהו ציין ושכר ובשר וגטמא אותו לקוח דההוא לית ליה פדיון

[illegible]

מוסף דש"י

[illegible]

תורה אור השלם

1. וזכר רשעים תורגב
אף כי בזמא יביאנה
2. וזכי ירבה ממך הדרך
כי לא תוכל שאתא כי
יררח ממך המקום אשר
יבאר יי אלהיו לשים
שמו שם כי יפרכי יי
אלהיו; דברים יי כי
3. וישא משאת מאה
פניו אלהם ותרב משאת
בנימין ממשאת כלם
תמש ידות וישתו וישכרו
בראשית זמ לך

גליון הש"ס

גם' ומי שנאכל בתורה
בהסתקף. ע"י ונחיש דף עה
ע"כ חוס' ד"ה התפס:

הגהות הב"ח

- (א) גמ' ת"ר היו נה
קדשים קדשי מזבח כ"ל
ותיבת קדשי נמחק:
(ב) רש"י ד"ה ואלכנא דר'
יוסף וכו' קדשי קדשים ירשו
כ"ל ותיבת אהלי נמחק: